TEATRE CATALÁ

LA MITJORNADA

Comedia de costums marineres tarragonines

en un acte y en prosa

D' EN

JOSEP IBORRA Y SOLÉ

BIBLIOTECA DE

JOVENTUT TEATRAL

BIBLIOTECA DE "JOVENTUT TEATRAL"

LA MITJORNADA

Estrenada en el Teatre Principal (Ateneu de Tarragona) la nit del 18 d' Octubre de 1908

COMEDIA
DE COSTUMS MARINERES TARRAGONINES
EN UN ACTE Y EN PROSA

D' EN
JOSEP IBORRA y SOLÉ

BARCELONA

LLIBRERIA CIENTÍFIC-LITERARIA DE JOSEP AGUSTÍ
Carrer ELISABETS, 4
1910

Imp. L. Humbert y C.ª, Valldoncella, 6. — Barcelona

A 'LS MEUS PARES

L' AUTOR

PERSONATJES

Neus	Srta. Gotarredona
Castanyola.	» Rubio
Patirona.	» Gandía
Llissa.	» Virgili
Pepet del Saloni . . .	Sr. Puntós
Cisquet del Panerets. .	» Sinca
Segalló	» Lleal
Camandules	» Torres (Eduart)
Jaumet	» Baradat (Josep)
Esperrall.	» Larin
Moll	» Babot
Dufí	» Fortuny
Patiron.	» Viñes
Polit.	» Baradat (Gumersindo)
Boga.	» Huecas

Pescadors, Pescateres y Traginers
Dreta del actor
L'acció passa en el Serrallo (Barri de Sant Pere) de Tarragona
Epoca actual — Dia 28 de Juny

NOTES

En Pepet del Saloni, *vestirá ab trajo de mariner de la nostre armada.*

El Cisquet del Paneretes, *ab americana, pantalons y sombrero ó gorra, pero ab alegancia.*

Lo **Polit** y el **Boga,** *aniràn ab ermilla y pantalons y sombrero vell ó gorra.*

Tots els demes personatjes vestiràn lo trajo de pescadors.

Acte ùnic

Lo teatre representa la plassa del Pés. En el fons fatxades de cases, formant a 'l esquerra cantonada corresponent ab aquesta, te de vindrer en ratlla dreta ab el terme esquerra que hi haurá la barraca del Pés; barraca que figura estar feta de fusta y tota pintada de negra, ab una gran portalada al mitj y una finestra a cada costat ab reixa y un esgraó de cap a cap, agafant desde 'l primer terme al ultim, procurant que fassi cantó el primer y ùltim terme.

A la dreta també fetxades de cases, que agafin desde 'l primer terme al ultim, formant lo primer y ùltim terme cantonada.

La casa que forma cantonada en el fons te de tindrer botiga y estar oberta, figurant una taberna, com també la del terme de la dreta que hi haurá una tenda. Casi tocant a la dreta y entre 'l primer y segon terme una fon. — Es de dia.

ESCENA PRIMERA

Castanyola *y* **Llisa,** *sentades en el esgraó del Pés, fent mitja,* **Camandules, Esperrall** *y* **Moll,** *sentats els uns en uns banchs que hi haurá a ramblat a la casa ahont hi há la taberna y els altres en cadires fent rollo.* **Jaumet** *sentat a un extrem del banc tot caficat,*

CAMAN. La verítat es, que 's un fastic lo que passa avuy.

ESPER. Si ja ho deia jo que no n' hi hauria per encendre un cigarro.

MOLL ¿Y per que tè de passà axió.

ESPE. Just, per que tè de passà.

CAMAN. Oh! perque qui mana mana. Avuy tot

son *Reyals* ordres, tot son *arraglaments* per volguen fer anar bé y lo que fan es feu anar malament. Quant jo era noy hi havia mes romansos per poguer pescar ab tranquilitat y moltes vegades ens ho teniem de fer ab algun canoner que 'ns perseguia, pero ab tot y aixó anavem molt milló que ara.

MOLL Ara, encare no 't vellugues pera sortir, ja tens el cabo de mar filant d'alló mes.

ESPE. Y si 't queixes, sempre surt ab la mateixa cançó — A mi no ma espliqueis res, desirselo al Cumandanta.

LLISSA Y aneu al Comandanta y...

MOLL Tu callas, ¿que sabs tu?

LLISSA Tant com tu, que l' altre dia m' ho esplicaves.

ESPE. Y cuideuse de la vostra feina les dones.

CASTA. Fugiu. Ves qui parla.

LLISSA L' Esperrall dona, l' Esperrall. Que no 'l coneixes.

CASTA. Per aixó. Vol que 'ns cuidem de la nostra feina y ell tot lo sant dia no fa mes que cuidás de la dels altres.

ESPE. Aixó quant no sortim á la mar.

CASTA. Y á la mar y tot. Jo crech que quant sommie no ho feu mes que de les coses dels altres.

LLISA. Y sí dona, sí. L' altre dia...

CAMAN. *(Ab enfado.)* Bé, que calleu. Sempre te-

niu que interrompre les raons. Y tú, *(al Moll)* fes virà aquet bastiment *(per la Llissa)* ó sino embarrancarem.

MOLL *(Alsantse tot peresós y anant ahont son ells.)* Tú, Castanyola, fes el favor de callá y tú *(á la Llissa)* un am á la boca ó sinó hi haurá peixopalo. *(La Llissa vol replicarlhi, pero ell signa ab lo dit que calli. Surt Segalló y 's dirigeix al rollo dels homes.)*

ESCENA II

Los mateixos y Segalló

SEGALLÓ Que no ho sabeu?

ESPE. No pás tot.

SEGALLÓ Vos porto una lleventada y una garbinada.

CAMAN. Dolentes?

SEGALLÓ De tot hi há *(Moll, Llissa y Castanyola deixen de disputá, fixantse en lo que diu Segalló.)* Escolteu tots. Y aixó? *(pel Jaumet.)* Que té aquet?

CAMAN. Res home. Está procupat per que aquet any no hi ha embelat, ni gralles, y diu que comensant l'istiu tan malament l' acabarém pitjor. A mi en diuen Camandules, pero jo crech que 'll ho es y á mí m' ho diuen.

SEGALLÓ Y aixó sols es?

JAUMET Encare vols mes? *(tot malagradós.)*

SEGALLÓ Espàvilat home, espavilat, que d' aixó també porto noves.

CASTA. Y totes son certes? Mira Segalló, no fassís com els diaris, que sempre porten noticies y may diuen la veritat.

SEGALLÓ Les que jo vos donarè, les podeu ben creurer.

JAUMET Y una d' elles, es que aquesta nit hi haurá ball?

SEGALLÓ Y dels grossos. Pero esperat ab aixó del ball, primer la que vè de garbí. Y aquesta es..... *(mirant á veurer si l' escolten.)*

TOTS *(Ab impaciencia.)* Digues home, digues.

SEGALLÓ Que ja 's pot anar á la vaca.

MOLL *(Tot alegra)* ¿Vols dir?

SEGALLÓ Lo que sentiu. S' acaba de rebrer á la Cumandancia l' ordre de que 's pugui sortir á pescar á la vaca.

CAMAN. Una *(contant les noves que dona el Segalló.)* Vinga l' altra.

SEGALLÓ L' altra es una mica cuenta.

LLISSA No hi posis tant de bitxo.

MOLL Calla.

ESPE. Vatua, sempre teniu que destorbá.

SEGALLÓ L' altre es que acaban de fer pagar una munta de cuaranta pessetes al Arissó.

ESPE. Malvinatje. Y aixó per que?

SEGALLÓ Per que ahir, va sortir una hora mes aviat de la senyalada per anar al llum.

CAMAN. *(Tot cremat.)* Veieu lo que vos deia. Això es un desputisma.

ESPE. Y sí que ho es.

CASTA. *(Interrumpint.)* Bueno, bueno. Digues l' altre novetat, digues.

JAUMET Just, vinga la de Llevant.

SEGALLÓ Aquesta es massa rellíscosa per dirla ara.

MOLL Deu semblá una anguila.

LLISSA Tant se val, dígala home, dígala.

SEGALLÓ *(Mirant al últim terme dreta.)* Espereuvos que acabi d' omplir el canti la que vé y la sabreu.

TOTS *(Mirant allí mateix.)* Ah! La Neus *(Se divideixen en dos grupos y el Segalló se quedará al mitj de l' escena mirántsela com omplia el canti, no deixantla de vista finses que hagi desaperescut.*

ESCENA III

(La Neus surt á l' escena pel últim terme dret portant un canti á la má, dona les bones tardes, *vá á la font, ompla 'l canti sense reparar en res y s' entorma pel mateix camí donant altra vegada les* bones tardes. *Demostrará sofriment).*

ESCENA IV

Los mateixos menys la **Neus**

SEGALLÓ *(Per ell mateix.)* Sembla que sufreixes, pero lo que estás fent no té perdó de Dèu. *(Als demés.)* Ja la haveu vista que tranquila và, lo mateix que no hagués trencat mai cap plat *(exaltantse per moments)* ingrata. Ella deu imaginarse que 'l cor d' un home es com una joguina per deixarlo quant li dona la gana. Pero avuy se... *(Mossegantse 'ls dits com volguent entornarsent de lo que anava á dir).*

LLISSA ¿Qué avuy? *(ab curiositat.)*

CASTAN. Sí, que passará? *(també tota curiosa.)*

MOLL Vinga la cosa relliscosa.

SEGALLÓ *(Dissimulant.)* Que..... avuy, aquesta nit, estará contenta, perque el Cisquet del Paneretes pera obsequiarla, á llogat unes gralles, donant un ball aquí, á la plassa.

MOLL Ptse! *(tot desdenyós.)* Aíxó es la cosa relliscosa.

ESPE. Y que no ho es? Voleu res mes relliscós que un ball.

JAUMET *(Tot content.)* Es á dir que per ùltim se fará ball? Camandules, *(donatli un cop á l' espatlla)* se fa ball, ja ballarém.

CAMAN. Això, tú, que jo ja tinc el rems corcats *(Per les cames.)*

JAUMET Manoy, que bè. Ho vaix á dir á la Baldufa perque no 's comprometi ab ningú *(và per anarsen pero 'l Segalló el detura.)*

SEGALLÓ Esperat, que ja tindrás temps de ferla ballar la baldufa.

MOLL Que encara queda algo per dir?

ESPE. Y está clar, avuy, com á vigilia del nostre patró Sant Pere, ne tenen de passar de grosses.

SEGALLÓ Vos ho encerteu Esperrall.

ESPE. Y sí home, si ja ho veig jo. Tinc un cap.

CAMAN. Com Sant Pere. Voleu que 's conti com va quedar calvo Sant Pere.

JAUMET Ja ho sabém, no cal que ho conteu.

MOLL Tots els que som aquí ja vos ho havem sentit contá diferentes vegades.

CASTA. Que, alló de la truita?

CAMAN. Sí.

CASTA. Aneu en nom de Sant Pere, home.

CAMAN. Y no voleu que ho conti.

TOTS No.

CAMAN. No. Doncs jo ho vull contau *(tots demostren disgust.)* Pero no aquí, allí ahont pugui. Per això som á la vigilia. *(Se 'n và.)*

ESCENA V

Los mateixos menys **Camandules**

JAUMET Pero que te de passar?

SEGALLÓ Mireu.

ESPE. Que?

SEGALLÓ Ja sabeu tots que la Nous festejava desde molt temps ab el Pepet del Saloni.

MOLL Prou. De petitets que...

LLISSA Calla.

SEGALLÓ Y que al cap d' un quant temps que 'l xicot era al servei de mar en calitat de mariner, de la marina de guerra, vingué aquí el Cisquet del Paneretes.

ESPE. El que avuy festeja ab ella.

SEGALLÓ Just.

ESPE. Vejeu *(als demès y pegantse un cop al front com volguent dir que tot ho endevina.)*

SEGALLÓ Y que desde que va anarsen el Saloni, cada dos per tres escribia á la Neus, contestantli ella com es natural á les seves cartes, pero que al poch temps d' haver vingut el Paneretes, aquesta comunicació amorosa queda rompuda y y per lo tant el festeix.

CAST. Rompiment que no s'ha pogut sapiguer encare la causa que ha donat motiu per ferlo.

SEGALLÓ Aixó valtros, pero segons quí, ja ho sab. Bueno, avuy el xicot per fershi veurer y ferse ben volgué de la Neus, perque ella encara no está del tot decidida á volguel, ha llogat unes gralles y es proposa donar un ball aquí á la plassa y al mateix temps seguir la costum de tots els anys, ja que aquet, sino fos ell, no s' hauria donat per l' estat en que 'ns trovem la majoria dels pescadors, mes pelats que 'ls de canya.

ESPE. Tens molta rahó.

SEGALLÓ Y aquesta nit, la plassa, donará gust de veurer, diguemho aixís. Semblará una xarsia del sardinal, al moment de pujarla á la barca, per la bellugadissa, espetechs, salts dels peixos y també pels crits d' alegria dels pescadors al veurer que han fet bona pesquera, pero moltes vegades, ha passat que no ha sigut tot sardina lo que han tret, sinó que entre mitg d' aquella hermosura de peig platejat, hi aparegut un cos estrany ó bé un peixot d' aquestos que no mes fan bulto, una moca, que no son bones per res y allavores d' entre 'ls crits d' alegria, en surt un de rabia, que 's el del mes interesat en que vaigi bè la pesquera, el del patró de la barca. Doncs bè, avuy se pot presentá una

cosa semblant aquí y ab una petita variació, que 's, que per conte de ser un peix d' aquells que no serveixen pera res, en sigui un dels que fant rollo allí ahont se presentan.

ESPE. Ja ho entench...

SEGALLÓ Aquesta vegada Esperrall no ho entendreu, per mes que rumieu. Y 'm sembla que ja vos hi dit masa per ara. Tú, Jaumet, tu sempre has demostrat ser amich meu.

JAUMET Y ho seré tota ma vida.

SEGALLÓ Doncs jo en soch del Saloni com tú ne'ts de mí y tinch de ferli un favor, pero per ferlo te necesito á tú.

JAUMET Y que tinch de fer.

SEGALLÓ Per ara vindrer ab mí y ja ho sabrás.

JAUMET Res mes.

SEGALLÓ Res mes.

JAUMET Deixem anar avisar á la Baldufa primer.

SEGALLÓ Deixat de Baldufes y anem.

JAUMET (*Tot anantsen.*) Y si despres se compromet per ballar ab un altre.

SEGALLÓ Dèu fassi que ni hagi de ball.

ESCENA VI

Los mateixos menys el Segalló y Jaumet. Aviat el Dufi. Camandules, Polit, Boga, pescadors, traginers y pescateres.

ESPE. Aquet Segalló es capás de ferne una de grossa avuy.

MOLL Es que sont molt amichs ell y el Saloni y el xicot se coneix que está resentit de la trestada que l' hi ha fet la Neus. *(Se senten crits á dintre.)*

VEUS Bona pesquera, fora, pas *(surtint el Dufi, Camandules, Polit, Boga etc. El Dufi agafa per una ansa un paner de peix y l' altre ansa l' agafa un pescador que també n' agafará una d' un altre paner y l' altre l' agafa el Camandules. Al arribar al mitj de l' escena deixan els paners á terra rodeijant-los tota la gent, menys els que ja hi havia á l' escena.)*

CAST. I te motiu d' estar resentit. Jo al seu puesto...

ESP. Que, ¿qué fariau al seu puesto?

CAST. Donchs faria... *(al veurer les paneres de peix se distreu)* un bon negoci *(pel peix.)*

ESP. Jústela. I seria un negoci brut

CAST. *(Ab estranyesa.)* ¿I axó perqué?

LLISSA Aquesta vegada te molta raó l' Esperrall.

MOLL I tant si la té.
CASTAU ¿Pero de que té raó?
ESPE. Voleu cosa més repugnant, ey per mi.
MOLL I per mi...
ESP. Que 'l volguer fer negoci ab cors que s' estimin.
CAST. Pero qui parla de cors ara, si el negoci meu está en poguer comprar un d' aquells paners *(Tots quedan sorpresos)* y valtros se pensavau...
ESP. Naturalment.
CAST. *(Satisfeta)* Aneu al diable, beneits. Tota m' havia sobresaltat. *(Anansen tots al rotllo de peix)* Dufí sembla que os anat bé.
DUFÍ Apa que avuy es maco 'l peix. Aquet *(senyalant un dels paners y comensa a cantar fins que algú diu, Si)* á vint, á vint menos hú, á dinou y mitja, dinou y hú, dinou menos hú, divuit y mitja, divuit y hú, divuit, divuit menos hú, disset y mitja, diset y hú, disset, disset menus hú...
POLIT Si.

DUFÍ Aquet *(senyalant l' altre)* á setze, setze menos hú, quintze y mitja, quintze y hú, quinfze, quintze menos hú, catorze y mitja...

CAST. y POLIT Si *(Un dels pescadors agafa el primer paner y seguit del Dufi entran al Pes. El Polit treu una moneda y pregunta á la bastanyola lo que vol.)*

POLIT ¿Que voleu, cara ó creu?

CAST Cara.

POLIT Alla vá *(tirant la moneda al aire.)*

CAST ¡Cara! *(despres de aber caigut)*

POLIT Preneu *(Entrant el pés.)*

BOGA *(Al veurer que la bastanyola agafa el paner)* Ep, ep, mestressa que jo també hi tinch part.

CAST Que dieu *(Ab sorpresa y enfedada)*

BOGA Que hi dit que si y per lo tant se 'l teniu de fer ab mi ara.

CAST Deviau tenir el gargamelló caigut quant ho haveu dit, perque jo no vos hi sentit.

BOGA *(Fent el enfedat)* I jo que 'n tinch de fer si sou sorda.

CAST. Vaja, el peix es ben meu (*prenent*

el paner tota enfedada y l' entra al Pes.) Ves que vol aquesta cara de ratot de masia.

BOGA No val, no val insultá per aixó.

CAMAN Sou molt enradón Boga.

BOGA Tenia ganes de ferla enfedá pera veurer qna 'n diria

LLISSA *(Al Camandulas)* ¿Ia habeu contat lo de la truita?

CAM. Prou.

ESP. Y quins han sigut los que han sentit l' historia?

CAM. Els peixos que havem dut ara.

LLISSA *(Rient.)* Els peixos.

CAM. *(Tot serio.)* Sí, els peixos. No hi trovat qui volgués sapigué y mentres els posaven al paner y els portavem cap aquí, els hi contat.

ESP. Y ben fet. Quan se té alguna cosa al pap s' ha de treurer, ó sinó s' entrebanca y tururut. Oy Camandules? *(Van sortint els que han entrat al Pés y trayent els paners els porten á dintre per l'ultim terme dreta. El Polit y la Castanyola se quedan en escena.)*

CAM. Y sí, home sí, encara que hagués hagut de fer com els moros quant se confesan, que fant un forat á la paret; diuen els seus pecats y en haven acabat, pataxap, un pegat de fanch y ja tenim el home tot net de conciencia.

ESP. Que me dieu Llissa d'aixó?

LLISSA Que si jo l'hagués tombada tan com en Camandules també 'n sabría de coses.

MOLL Tu mira *(á la Llissa)* vaig per allá *(signant á l' esquerra)* á veurer si arriban el Cranc y el Llagostí que son á la nansa. Y tu no triguis anar per casa *(se' n va.)*

LLISSA Vesten home, vesten, que jo ja vinch desseguida. Uf quins homes, sempre voldrien que una s' estés á casa. *(Se tornen á oir crits á dintre.)*

ESCENA VII

Els mateixos menys Moll y á mes Patirón que entra ab un noy portant un paner ab osties.

POLIT Qué porteu Patirón de bó?

PAT. Mireu que son macas. (*Ensenyant lo del paner*)

BOGA Renoy, quines osties.

POLIT Arriba, totes á la vegada, á sis pessetes.

PAT. Espereuvos, que soch jo qui les té d' encontar *(Deix el paner á terra y comensa á fer muntets, contant)* una, dugues... (*finses á dotze.)*

CAST. Mol bé, á dotzenes. Ja m' agrada aixis.

PAT. Au doncs. Una dotzena á setanta centims *(va cantant com han fet els altres ab lo peix)* á setanta menos cinc, seixanta, seixanta menos cinc, cincuanta, á...

POLIT Sí.

PAT. Vinga. Una altre dotzena. A seixanta, sexanta menos cinc, cincuanta, á...

BOGA
POLIT
CAST.
LLISSA } Sí.

PAT. Bueno, preneules totes al mateix preu. *(Cadescú prent una dotzena ó dugues segons les que hagi.)*

POLIT *(Donantli cuartos)* Teniu.

BOGA *(Fent igual)* Preneu.

CAST. *(Lo mateix.)* Conteu.

PAT. *(Desprès de contar.)* Ep, ep, això no está bé.

BOGA ¿No haveu dit á cincuanta menos cinc?

PAT. Que no, que hi dit á cincuanta.

CAST. Això no es veritat.

PAT. Jo hi dit que á cincuanta les donava totes, ó sinó torneume les osties.

BOGA Perque les veneu.

PAT. No pas en aquest preu. Torneume les osties y avans de donarles per aquet preu les torno á tirar á mar.

CAST. Y ara quin home més informal. Teniu *(Tornantloshi.)*

TOTS. Teniu *(Fent igual.)*

CAST. Y aneusen al llit que potser vos passará la son. Ahont aneu mitj dormit pel mon.

PAT. Vos sou la que hi teniu de anar al llit, que jo no estic pas borratxo.

CAST. Pero no trigareu gaire. Y torneu els cuartos *(perque marxavà sense tornarlos.)* Mireusel que viu.

PAT. Ya vos hi dit que anava á llensales y no volguent les osties, menos vull els cuartos, que no 'm fan falta aquets. Teniu. *(Donantloshi y anantsen.)*

ÇAST. Digueu á la vostra dona que 's fassi un cataplasme d'elles perque aixis os passará el pes que teniu els ulls. *(Tots van marxant quedantse la Llissa, Castanyola y l' Espe rrall.)*

ESCENA VIII

Castanyola, Llissa, Esperrall

CAST. Heu vist quina informalitat.

LLISSA No me 'n parlis.

ESP. Aquesta familia tots son aixís. Donan una paraula y quant son al moment de cumplirla s' endesdiuen com si tal cosa no haguesin dit.

CAST. Y ambiciosos y embolicadós.

LLISSA. Si jo casi arribo á creurer que tot l' enredo de la Neus ab el Saloni, l' han armat ells.

ESPE. Hi ho podeu tindre per cert. Ara hi caich. *(Donantse un cop al front.)* Vetaquí els enraonaments del Paneretes ab la Patirona. Vos voleu jugar un duro y el podeu donar per perdut si ho feu, que aquet xicot á promés algo en aquet parell, perque enredessin el festeix y poguerse fer ell l'amo de la xicota.

CAST. Y está clar que ho deu haver fet. Com qu' ell deu dir que 'n diners tot se pot fer avuy en día y el xicot ne té y ademés té palica pera engatusar á cualsevulga, perque 'l seu pare per conte de ferlo anar á la mar, l' ha tingut á Bracelona al objecte de que aprengués á viurer y á ferse home de mon.

LLISSA Y n' ha tret profit.

ESP. Y tant. Solsament això de acudírseli llogar unes gralles per donar un ball aquesta nit y en obsequi á la Neus, n'hi ha prou. Perque vamus, això á ningú se li acut no mes qu' en ell.

LLISSA Y á tothom que ho pogués fer.

ESP. A mí, no se m'hauría ocurregut semblant cosa.

CAST. Pero si val á dir la veritat la Neus no hi fá gaire bon so ab axó.

LLISSA Si no fos aquella dona que li deu fer veure cananes per calamans...

CAST. Perque la xicota se l'estimava al altre.

ESP. Y se 'l deu estimar encare, perque, allí ahont hi hagut sempre 'n queda.

LLISSA Pero que diantre se deuen haver empatullat.

CAST. Que sab una. Lo que 'm sembla que 'n deu estar ben enterat es el Segalló. Com que son tant amigots ell y 'l Saloni.

LLISSA. Prou, pero aquell, d'aquesta cosa no diu res á ningú y fa de les seves.

CAST. Que 's lo que deu preparar per avuy? Ja 'ts sentit que 'n tenen de passar de grosses.

ESP. (*Mirant al primer terme esquerra.*) Parleu del llop...

CAST. Qui vé?

LLISSA *(Mirant també á l' esquerra.)* Qui te de vindrer. La inseparable parella. Sembla que tot lo día vaigin al bou.

CAST. *(També mirant y ab despreci.)* La Patirona y la Neus, me 'n vaig. No 'ls vull veurer d' aprop.

LLISSA Y jo també, que aquell me deu esperar. Y ja no hi pensaba, ay quina mar que hi haurá.

ESP. Y jo 'm quedaré per veurer si pesco alguna cosa. Pero primer vull remollar la gola. *(Se 'n va dins la taberna.)*

ESCENA IX

Neus, Patirona, de tant en tant l' Esperrall y ultimament Paneretes.

PAT. No siguis tonta. Bona diferencia hi ha del Saloni al Paneretes.

NEUS Pero que no compreneu que no puch olvidarlo.

PAT. En cambi ell no 's recorda de tu ni que al mon siguis.

NEUS N' esteu segura d' això?

PAT. Y tant si n' estic. Ben al revés del Cisquet, aquet tot el día me parla de tu, sempre 't voldría veurer y estar al teu costat.

NEUS Ja ho crec. Pero no ho se... me fa por...

PAT. A que?

NEUS El que 'l seu amor no sigui veritable, que sigui solsament un desitj d' obtindrer el meu carinyo per després ferne mofa y...

PAT. Creus tu que si jo pugués imaginarme això voldría en tant interés que tu no 't recordesis del Pepet y acceptesis l' amor del Paneretes? No. Si jo veijés en ell solsament el desitj de passar temps ó la mes petita mala intenció, juro per la teva bona mare que al cel siga y per l' estimació que 'n ella tenía, que tot lo que ara es carinyo y simpatía per ell sería allavors odi y despreci. Jo desitjo aquesta unió per la teva fe—

licitat, perque ell es riquissim y en cambi en Pepet y els seus pares no son mes que uns tristos remitjers. Y crec que procurant pel teu bé, faig la voluntat de la teva mare.

NEUS Pero si diuen que mentres ha estat á Barcelona n' ha fet de molt grosses.

ESP. *(Surtint de la taberna.)* No entench res. Anemsen donchs á donar forsa á la patria *senyalant el ventre y anantsen per l' ultim terme esquerra.)*

PAT. Això tot ho fa dir l' enveija; y desprès que també diuen que si el Saloni les fa ara.

NEUS Deu meu quina lluita mes grossa que tinch de sostindrer. Si l' estimació que 'l Pepet me va dir que 'm tenia després d' un any d' indecisió, es mentida. ¿Que 's en l'amor veritat? Perque ja sabeu qu' ell y jo de petits sempre jugavem, sempre estavem junts, no surtía jo de casa que no'm trovés ab ell; si jo anava á buscar algúna cosa, ell venía; y si ell tenía d' anar á algún

recado, jo l'acompanyaba; y si una entremaliadura feia ell, jo l' ajudava; y si en ell pegaven jo també volía rebrer. Després se ferem grans; ell, aná á trevallar y jo á cuidarme de casa. Quant ens trovavem poques eran les paraules sortides de la boca pero eran moltes les que 'ns dictaven el cor y sortien pels ulls. Les seves mirades me seduien y les meves l' entusiesmaven. Aixis passarem un any, mirantnos, perlantnos y no 'ns deiem res que valgués la pena y 'ns voliem dir molt. Finses que un día, día felís, el trovo, pero les seves miradas no eran les d'altres vegades, els ulls li sortien de les concas y ab veu tremolosa me cridá—Neus—¿Qué vols? li dic yo.—¿Voldries escoltarme un moment?—Digues—y després d' un ratet de pausa me diu.—Tinch d' anarmen, me demanen per anar á servir al Rey, pero avans vull dirte lo que fa temps no gosava, no se perque, pero no gosaba.—Y després

de mirar aci y allá, me torna á repetir, pero molt baixet.—Neus, Neus, t' estimo y t' estimo molt, tan com ningú mes pot estimarte. Y si l'home que diu aixó, ho diu per enganyarte, mentida tot es en el mon, mentida es que 'l sol ens dongui llum y calor, que l' aire ens fassi viurer que 'l mar y la terra siguin la nostre eterna mare.

PAT. Donchs pots estar segura que tot lo que va dirte, va ser en un moment de ofuscació. En cambi l'altre...

NEUS No me 'n parleu.

PAT. Si que t' estima y t' estimará. Ja sabs la festa que 't prepara?

NEUS Sí.

PAT. Veus, mentres l' un no viu perque tu estiguis bé, l' altre...

NEUS Calleu, calleu.

PAT. S' está á fora recreyantse y no recordantse del día que som.

NEUS Y creieu que no vindrá?

PAT. ¡Criatura ignocenta! com vols que vingui si ja no 's recorda de res d' aquí.

NEUS (*Queda pensativa.*) Ja ho sabré. (*Ab resolució se n' entra á la porta del segon terme dreta.*)

PAT. Ahont vás?

NEUS Ya torno.

PAT. Vina... (*va per seguirla pero la veu del Paneretes la detura.*)

PANET. (*Surtin pel primer terme esquerra.*) Patirona.

PAT. Qui es (*girantse sobresaltada.*) Ah ets tú. En quin moment arribes, amagat.

PANET. Y aixó.

PAT. La Neus es aquí. Acaba d' entrar allí á la tenda pera veurer si saben res del Saloni.

PANET. Y per aixó voleu que me amagui.

PAT. Es que segons lo que li digui estás destronat. (*Paneretes va per preguntarli quelcom mes pero ella no 'l deix dir res.*)
Amagat que surt (*mirant per allí ahont entrat la Neus.*) Çorra. (*S' amaga en el primer terme esquerra.*)

NEUS (*Surtint tota trista.*) No saben res.

PAT. Ni ningú. Com ell ja no hi pensa en Tarragona. Y el Cisquet no sosega; mentres tu erats á dintre ha passat per aquí, l' hi dit ahont erats, ha anat á fer una diligencia y á dit que tornava correns.

NEUS Doncs me 'n vaig.

PAT. Y no l' esperes.

NEUS Ara no. Vull saber primer...

PAT. Que tonta que 'ts. Pero no vull treuret l' intenció. Ves pero torna qu' ell t' esperará.

NEUS *(Indecisa.)* No se que fasi.

PAT. *(Ab ironia y apart.)* Ja 's nostre.

NEUS *(Ab resolució.)* Me 'n vaig.

PAT. *(Ab intenció.)* Tornarás?

NEUS *(lo mateix.)* Veuré.

ESCENA X

PAT. Cisquet *(cridantlo desde 'l primer terme esquerra.)*

PANET. *(Surtin)* Y la Neus. *(Al veurer en ella sola.)*

PAT. Ja tornará. Anat á un recado.

PANET. Doncs jo acabo de donar l'ultim toc per la festa d'aquesta nit. Vull que tot vaiga en granda. També hi encarregat coques perque les ballin y la mes grossa per ella.

PAT. Deu estar contenta?

PANET. No se que té, jo bé prou que li dic que tot lo que 's fassi avuy tot se fá per ella, pero cá, se comprén que encare pensa ab el Saloni. Vos no l' haveu convensut.

PAT. Li he dit tot quant me semblat, per deixarte en bon puesto á tu y tirar per terra al altre.

PANET. Donchs ella sembla que no está prou blanc.

PAT. Hi picat y repicat bé, sobres lo que haviem quedat en dilshi. Axió es, que ell, ja no pensa ni pensará mes ab ella, perque sabém per par ben certa, que 'n té una altre á Barcelona desde que hi va estar ab l' Escuadra y que li havía donat paraula de casament pera quant cumplís; ademés, hi insistit en lo de que l' ha-

ver trencat la comunicació pel medi de cartas n'era una prova ben ferma. Y per ultim li he dit, que si tant y tan ell l' estimava hauría procurat per tots conceptes lo vindrer avuy, un día tant senyalat com es pera tots los del barri.

PANET. Y ha quedat conforme?

PAT. Diu, que encara pot vindrer.

PANET. Pero no sospita res de lo que nosaltres havem fet, perque no arribesin les cartes d' ell á les seves mans?

PAT. El Segalló sembla que li ha dit algo.

PANET. *(Disgustat.)* Aquet Segalló.

PAT. Y el seu pare tampoch n' está molt satisfet de que tú la festegis y diu, que encare que tu siguis rich y tingueu tantes barques, lo qu' ell voldría fora un xicot que surtís á la mar quant convingués y com que creu que tu no hi voldrás surtir mai...

PANET. Y creu molt bé.

PAT. Per axó no n' está molt agradós y se consola dient, que mentres la Neus ho vulgui, per ell está bé tot.

PANET. Y ella creyeu que 'm voldrá?

PAT. N' estich segura. L' unich que podría destorbá el marro, fora qu' ell hagués vingut avuy, pero com que no vindrá perque ni ella ho sab y ningú ho ha sentit á dir que vingués, per aixó avuy se acabará de convencer de que ja no l' estima y un cop convensuda...

PANET. Qui mes felís que jo. *(Ab passió.)* Será per mí, tota per mí y el día que arribi á serho... prou patir mes, tothom, ella, vos y jo anirém lluny, ben lluny, d' aquesta gent *(Ab despreci)* tan pulida y fica tatxes.

PAT. Y el seu pare y el meu marit també?

PANET. *(Pensanti y no gosantho á dir.)* No, ells que 's quedin, ab tot cas quan vos canseu, allavors...

PAT. *(Comprenent lo que vol dir.)* Com, que jo deixi al meu marit pera acompanyarte á tú, aixó may.

PANET. Bueno anirem sols. *(Ab indiferencia.)*

PAT. Ja ho has dit, y jo perque serveixo. *(Demostrant que ho impedirá.)*

PANET. Per fer lo que jo vos digui. Veieu. *(Ensenyantli diners.)*

PAT. *(Indignada)* Que n' estás de equivocat, si jo hi fet lo que hi fet ni per tú ni per mí ha sigut, sols per ella, perque fos felissa y ditxosa com ho fora tenint com tens tan bona posició y l' estimesis de tot cor, pero per sempre, no com t' imagines, sent aixis, no será teva ni sommia. Que t' has cregut, per qui m' has prés, jo t' ajudava perque 'm creia que 'l teu cor sentía un amor pur y verdader, pero ara veig, y ab gran pena, que m' hi ben equivocat. M ' ensenyes diners *(Exaltantse per moments)* y t' escupo, perque sols al ensenyals demostres lo que tu ets *(L' escup)* un deshonrat. *(Sen va per l' ultim terme dreta.)*

PANET. *Ab molta fredat.)* Cisquet, ho has agafat malament. No 'ns desmaiém, que ja hi caurá. *(Seguint á la Patirona.)* Pero dona escolteu.

ESCENA XI

Després d' una petita pausa surten el Saloni, Segalló y Jaumet.

SEGALLÓ Aqui 's trovan cada día.

SALONI Aquí? *(Ab pena y quedant un moment pensatiu.)* Y no ho sab ningú que tenía de vindrer?

SEG. Ningú. Tot lo que m' has encarregat s' ha cumplert y ha resultat tal com pensava. La Patirona, era la que detenía les cartes y ajudada del seu home inventaven mil y mil embusteries, pera fer despendrer del teu cor l' amor que 't portava y que encare 't dú.

SALONI Vols dir que seré tant ditxós de recuperar lo que tinch perdut?

SEG. Diuen que 'ls diners tot ho poden, pero segons en quí, hi pot més l' amor.

JAUMET Y en altres el vi, com en el que en-

redat la cosa. Y que ha confessat que ella encare t' estimava.

SALONI Que dius ara. *(Estrenyat y content.)*

SEG. Sí, noy, per arrancar el secret havem hagut de tocar aquet resort.

JAUMET Y el Patirón, en vejent vi li fereu dir tot y mes quant se l' ha begut.

SALONI Que bé que 'm trovo ara *(Ab nerviositat.)* Y quines ganes tinch de que arribi l' hora.

SEG. Tú no 'l deus coneixer en el Paneretes?

SALONI No se si recordaré la seva fesomía, com que eram tant joves quant va marxar ell d' aqui.

SEG. Ell si que 't coneixerá perque t' ha vist en el retrato que vas enviar á la Neus.

SALONI *(Ab pena)* La Neus... el meu retrato...

SEG. Bueno vaija, entrém alií á la taberna y desde aquell punt desarrollarém els plans d' atac.

(Entran á la taberna.)

ESCENA XII

Paneretes y Neus

PANET. Hi seré á temps. *(Surtint del ultim terme dreta tot desconcertat y 's dirigeix al primer terme esquerra y al moment qui arriba surt la Neus tota trista.)*
Neus *(Fingint alegría.)*

NEUS Cisquet. *(Ab tristor.)*

PANET. Que son llargues les hores quant un espera al ser que mes estima d' aquet mon.

NEUS Hi trigat?

PANET. Molt y poch. Peró que tens. *(Veijent la seva tristor.)* Que no t' han dit lo que 't preparo? Que no sabs lo que per tu vull fer?

NEUS Sí.

PANET: Y que 'm dius?

NEUS Que no soc mereixedora de tant. Perque ho fás aixó Cisquet? Lo mi-

llor per mi es el silenci, res de bullici, res de divertició, per mi la soletat es un consól es...

PANET. Te sab greu. Donchs perdonem. Mira *(fent com qui se 'n va)* desseguit se desfá tot.

NEUS No, no. *(Detenintlo)* esperat. *(no gosant.)* Que no ho podries deixar per un altre día?

PANET. Per un altre día? *(Estrenyat)* que millor día que aquet. Avuy que tothom sent alegría.

NEUS. Tothom no.

PANET. No? Ah! ja, parles per en Saloni.

NEUS Per ell y... per mí. A que negau. Avuy, dius, que's día alegra, que tothom está content, sí, pero son los que tenen lo que volen, los que no'ls hi falta res, los que tenen la que estiman ó el quí estimen, aquets si que poden estar alegres, pero jo, perqué?

PANET. Perque, dius? Que no m' estimes?

NEUS. Si t' estimo?

PANET. Sí. Contesta. *(Ab por.)*

NEUS Sí. *(Paneretes demostra satisfac-*

ció) pero solsament d'aquí *(senyalant la boca)* d'aquí *(pel cor)* no t'ho puch dir, perque encare no es ben meu y ell es el que fá sentirme lo recort d'un altre temps. Aquells dies si que ho eran alegres, desde petits y al ser ja grans, tal día com avuy com reiam, com disfrutavem, cuanta felicitat. *(En aquest moment se veuen el Saloni, Segalló y Jaumet en el dintell de la porta de la taberna, el Saloni vol sortir pero els demés lo deturan.)*

PANET. Y tot aixó t'ho paga deixante per una altre, no contestant á les teves cartes y tal vegada no recordantsen de lo que tu ara 't recordes.

NEUS Vols dir que 's tanta la seva ingratitut, es posible que un home olvidi axís, depressa, lo qu'ell deia que estimaba?

PANÈT. Per ell sí. Y una de les proves es, que si molt t' hagués estimat y tant goig sentía al passarlo junt en tú, avuy hauría vingut, y ja ho veus, no ha vingut pas.

NEUS Es cert. *(Plorant.)* Sembla imposible.

PANET. *(Apart y ab satisfacció.)* Avuy será meva, ben meva. Saloni t'hi destronat. *(La va per abrassar y surt el Segalló.)*

SEG. Deu vos guard.

ESCENA XIII

Los mateixos y Segalló

NEUS Ah! *(Ab espant.)*

PANET. Qui há? *(Igual.)*

SEG. Res *(Ab ironía.)* Que hi dit Deu vos guard y sembla que tingueu por.

PANET. Espantans, de que? A mi no m' espanta cap home.

SEG. Qui sab...

PANET. Que *(amenassant.)*

SEG. *(No fentne cas.)* Que qui sab, si no fente por els homes te 'm pugui fer la mar.

PANET. No hi ha perill. No m' embarco.

SEG. També qui ho sab. No pots embarcarte per la mar, pero ho pots fer per la terra sense haverhi aigua, sabs? O sinó, digues, quant vas vindrer aqui no vas trovarte ab una tranquilitat gran? Donchs mar bonansa en diem naltros d'aixó, sabs? No vas veurer una noya ó una barca com moltes vegades les anomaném y 't va agradar y 't van dir— Ya te amo—pero com qu' ell es fora, tu te 'n vols aprofitar y d' aixó, també 'n diem naltros, embarcarse en mar bona. Pero pot molt ben succeí, qu' el día que 't creguis anar ab ella ab vent ab popa, comensi á bufar una mitjornada d' aquelles que escampan penes y dol y arrebatante de la nau posi per sobre teu, unes cent brasses d' aigua, deixante per sempre mes ofegat. Y quant te trobis un cas aixís, vols dir que no t' espantarás?

PANET. No t' entench. *(Dissimulant.)*

SEG. Ja anirás entenentme. Pero com que hi vingut per parlar ab tú sol, de-

sitjaría de la Neus, que 'ns deixés un moment.

NEUS Vaija Segalló, quina manera de dirm que faig nosa.

SEG. Nosa, no, pero com que 's cuestió de 'n Paneretes y jo sols, sabs.

PANET. *(Reprenentlo.)* Me dich Cisquet.

SEG. *(Arrontsant les espatlles com volguent dir: A mi que.)* Per Paneretes t' hi conegut y per Paneretes t' anomeno. La gent de mar som aixís, no necesitem de tants cumpliments.

PANET. Es que jo ja tinch bon nom.

SEG. Y tots lo tenim, pero que hi farás si som aixís. Mira, á mi me diuen el Segalló y no 'm sab pas greu.

NEUS *(Interrumpintlos y demostrant que deixen correr aquestes rahons.)* Y bé. Donch vos deixo. Me 'n vaig á casa.

PANET. Sí, ves, ja vinch prompte.

SEG. *(Ab intenció.)* No trigarém gaire á veurens. *(Al anarsen la Neus per lo primer terme esquerra, el Jaumet ab mol cuidado perque no sigui vist per el Paneretes sortirá*

de la taberna y se 'n anirá per l' ultim terme esquerra.)

ESCENA XIV

Paneretes, Segalló y aviat Saloni

PANET. Ja estém sols, digues y acaba prompte.

SEG. *(Ab molta calma)* Veurás, com que s' acosta la pesca del bou y tal vegada 't faltin remitjers per la nova barca que 't vols quedar y com jo, gracies á Deu, ja tinch ahont engiponarme, ni fet vindrer un, per veurer si vos arregleu.

PANET. Pero que t'empatolles. Ni vull cap mes barca ni 'm falta cap remitjer. Y á més d' axó jo no me 'n cuido, aneu al pare.

SEG. No, si es á tu en qui vol parlar. Y com que veig que no m' entens ó bé ó fás veurer ho diré clar. La barca es la Neus, sabs, y el remitjer de que 't parlava, es aquell que está

allí esperant. *(Senyalant al Saloni que estará al brancal de la porta de la taberna.)*

PANET. *(Girantse.)* Com, aquell? *(Regoneixentlo y tot confús.)*

SALONI Sembla que no't faig pel cas. *(Baixant á l'escena.)* Donchs mira, vinch per quedarme, pero no de remitjer, sinó de patró de la barca que m'has robat.

PANET. Jo no hi robat res á ningú, n'hi donat motius. Si la barca á cambiat de patró, es perque ella ha volgut cambia'l.

SALONI *(Reprimintse.)* Mai m'havía imaginat, que existissin persones que no tenen vergonya, pero veig que n'hi ha. *(No poguen aguantá més lo seu despit)* y tu ne'ts una d'elles *(Paneretes demostra desagrado)* sí *(insistint)* conech totes les teves males manyes y de lo que t'has valgut, pera poguer conseguir que 'm deixés la Neus y vinch resolt, per arrencártela dels teus brassos. Lladre.

PANET. Més insults. *(Posantse la má á una butxaca com qui vol treures una arma.)*

SALONI *(Ab burla.)* Que valent, diu que no li fá por cap home y va armat. Cobart.

PANET. ¡Saloni! *(Volguen tirársili al demunt, pero el Segalló lo detura).*

SEG. Ep, ep, ahont vas tant cremat.

SALONI Deixal. *(Ab molta tranquilitat)* que't penses que m' espantes? No, tranquil, seré t' espero, vina.

PANET. Que 't proposes? *(Desesperat.)*

SALONI Casi res, recuperá lo perdut. Pero no, dich malament, separarte per complert de la que 's ma esperansa y la meva ditxa.

PANET. De la Neus?

SEG. Sí.

PANET. Y ab quin dret? Es que ella m' estima.

SALONI Que la Neus t' estima? Mentida.

PANÉT. Ho sab tothom y ella m' ho ha jurat.

SALONI Y que hi fá això. Si á la pobreta l' haveu enganyat miserablement, l'

hi haveu fet veurer lo que no pot ser, lo imposible, es com si jo ara agafés un peix de la mar y ab destresa y en tot cuidado lo transportés á un estany d' aigua dolsa. Creus tú que allí hi viuría? No, may; ja podría jo cuidarlo, emllepolirlo, estimal, perqué hi estés bé; ni aixís, li faría falta l' aire que al mar se respira, els demés peixos que 'n ell han viscut, les plantes que allí s' hi crian, sa caseta, lo seu amor y per més que á la meva vista, semblés que hi viu, quant me 'n adonaría lo trovaría disecat, sensa carn, tant sols l 'espina y sobre de l' aigua flotant. Aixís passa ab la Neus, li voleu treurer un amor que de petita dintre son cor ha anat creixent, portarla á nova vida y donarli á respirar l' aire que á ciutat se respira; pero com que ella encara recorda el que jo li duch (per més que vos demostri que ab mi ja no hi pensa), jo ja sé que m' estima y per axó vinch, per arrencarvos de les vostres urpes veneno-

ses, mon amor, ma vida, la meva felicitat.

PANET. Veig que son molt susceptibles la gent que á la mar se crian.

SALONI Y jo veig ab gran sorpresa que los que de naltros portan la sanch, obrin tant miserablement y tinguin lo cor tan depravat.

PANET. No vull sentir més insuls.

SALONI Si t' atreveixes, au. *(El Paneretes torna á fer l' acció de treures una arma pero al veurer la serenitat del Saloni y del Segalló se detura y dona á compendrer que ja ha trobat un altre medi per vencels.)* A naltros, los del mar, no' ns fan por les amenasses de 'ls que com tú son renegats d' ella, perque resultan mol petites, acostumats com estém á lluitá moltes vegades ab sa bravesa.

PANET. Ni deu haver pochs com vosaltres.

SALONI Molts n' hi há. Pero en cambi com tú si que n' hi há pochs, per no dir cap.

PANET. Donchs mira. *(Recabant ab mala*

intenció les paraules) no dech ser tan dolent com tu vols que sigui perqué encara tinch qui' m vol y molt m' ho ha ben demostrat.

SALONI *(Ab extranyesa y temor.)* Qui t' ho ha ben demostrat, qui?

PANET. Tú ho preguntes? *(Ab satisfacció.)*

SALONI Si, digues. *Desconcertat perque 's tém lo que li vol dir.)*

PANET. No volía dirto per no fet mal, pero com que veix que estás tan obcecat y per evitar que de tú se te' n burlin, ho faré y com tú ho has fet avans. *(Ab molta sorna y donant á compendrer que tot lo que diu del peix es de la Neus.)* Jo soch un bon pescador de nansa y ademés tinch bon esqué *(senyalant que te diners)* com que se ahont jau lo peix, hi envesteixo de dret, calo la nansa y al poch rato la veu ell, y enlluernat per l' escada, va poquet á poquet, posantse dintre la nansa, fins á cadarsi presoner, un cop dins ja es ben meu, allavors el pujo á bordo, en faig d' ell lo que jo vull. M' entens?

SALONI Miserable. *(Anantse á tirar sobre d' ell pero el Segalló lo deté.)*

SEG. Aixó es mentida. Es una calumnia infame. *(Al Paneretes.)* Vesten.

SALONI *(Ab rabia.)* Mal te neguis.

SEG. Ves. *(Al Paneretes perque fugi.)*

PANET. Ara si ets valent, anem. *(Desafiantlo.)*

SALONI Sí desseguida. *(Insisteix per anar sen pero el Segalló el deté, sentintse á dintre la veu de la Neus que crida.)*

NEUS ¡Pepet! ¡Pepet!

SALONI *(Sorprés)* Ella, la Neus.

PANET. *(Desde 'l fons.)* Que vens.

SEG. Encare ets aquí? ¡Mal llamp! ¡Vestan!

SALONI La Neus. *(mirant al primer terme esquerra tot encantat y sense fer cas de lo que li diu el Paneretes.)*

PANET. T' espero. *(Se 'n va pel ultim terme dreta.)*

ESCENA ÚLTIMA

Saloni, Segalló y la Neus, Patirona y Jaumet que surtirán per el primer terme de l' esquerra.

NEUS Pepet! *(Anant cap en ell pero als pochs passos se detura.)*

SALONI Si ets com abans, aqui t' espero (*obrint els brasos.*)

NEUS A tu vinch. (*Ananthi.*)

SALONI Neus meva!

NEUS Pepet del meu cor! *(S' abrasan. Els demés formen un grupo apart.)*

SEG. Ja tenim la barca salvada. *(Per la Neus y tot content.)*

PAT. Ara si que está en port segú. *(Igual.)*

NEUS Me perdones?

SALONI De que? Ho se tot y tú no 'n tens cap culpa.

NEUS Jo també; en Jaumet y la Patirona m' ho acaban de esplicar y si hi fet lo que hi fet, era per despit, no per amor.

JAUMET De gent de mals sentiments n' hi conegut, pero com el Paneretes, cap.

SEG. Si haguessiu sentit ab quin descaro á dit que s'había fet seva á la Neus.

JAUMET Farsant!

PAT. Y lo que m' ha dit á mí, que per això li abandonat desseguida, anant á correns avisar á la Neus y que 'm creia arribai tart...

SEG. Y que os ha dit?

JAUMET Res, li ha proposat... *(segueix fent com qui ho conta.)*

SALONI Que trist es estar lluny d' aquí, quant s' hi té al ser que un estima, y que alegre es la arribada; més, quant se torna á recuperar lo que ja' m creia que havía perdut.

NEUS Es que jo sempre t'hi estimat y per això de les paraules d' ell mai ne feia cas.

SALONÍ Y sempre pensaves ab mí?

NEUS Ab tu sol sempre hi pensat.

SALONI Al sentirte axís, es una ditxa.

NEUS Y al tindret á tú aquí la felicitat.

SALONI Desprès d' una mitjornada ve la calma.

NEUS Es cert Pepet. (*Tornant abrassarse.*)

PAT. Mireu quina parella més bonica. (*Per en Pepet y la Neus.*)

SEG. Per anar al bou no n' hi ha cap d' igual.

JAUMET Si jo fos peix y ella hi anava, me deixería pescar. (*Quadro.*)

TELÓ RAPIT